



Arrest

nr. 165 272 van 5 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MORJANE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Boyan, district Khanabad, provincie Kunduz. U zou 21 jaar oud zijn. In 2010 zou u voor het eerst een aantal maanden beginnen werken bij de firma Zaastec. Omdat u nog onvoldoende Engels sprak werd u echter ontslagen. Het jaar nadien ging u er weer aan de slag en werkte u er in totaal ongeveer twee jaar. Omdat er chauffeurs werden gedood die in opdracht van de firma reden en u aldus angst kreeg, besloot u uw baan op te zeggen. Nadien zou u in 2013 nog een aantal maanden hebben gewerkt bij de firma Shire. In uw dorp zou er gesproken zijn over het feit dat u voor 'de Amerikanen' zou werken en zouden jullie de taliban hebben moeten betalen. Eén dag voor de ramadan van 2013, escaleerde een conflict tussen een neef van uw vader en uw ooms langs vaderszijde. Eén van uw ooms was hoofd van de arbaki. Commandant Pakshaparan steunde de neef van uw vader tegen uw ooms. Een oom van u ging kijken buiten en werd

gedood. Later zouden twee andere ooms de situatie gaan monsteren zijn en zouden zij ook zijn gedood. De dag na het overlijden van uw ooms zou uw familie zijn gevlucht naar Kunduz. Vier à vijf maanden later zou u in aanraking zijn gekomen met de taliban. U zou zijn tegengehouden op de plaats Qawlan Dhal, niet ver van uw dorp. U werd meegenomen en u moest knielen. U vreesde gedood te worden, maar kon toch nog ontkomen. Na dit incident zou u nog tien maanden in Afghanistan zijn gebleven en na de kortstondige val van Kunduz, zou u beslist hebben om het land te verlaten. U vertrok in oktober 2015 en na een omzwerving van een kleine twee maanden, kwam u in België aan. U vroeg hier op 8 december 2015 asiel aan.

Op 29 januari 2016 besliste de Commissaris-generaal u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de problemen die aan de basis zouden hebben gelegen van uw vlucht uit Afghanistan. Op 26 februari 2016 weigerde ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen u de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus.

Op 7 maart 2016 diende u een tweede asielerzoek in. In het kader van dit verzoek verwijst u opnieuw naar de problemen die u en uw familie kenden met de taliban en brengt u nieuwe elementen aan waarvan u stelt dat zij de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw eerste asielerzoek zouden herstellen. U vermeldt in dit verband de taskara's van u, uw vader en uw grootvader, documenten met betrekking tot uw grond en foto's van uw overleden oom(s). Daarnaast stelt u dat het gehoor in het kader van uw vorige asielaanvraag niet correct verliep. U zou niet de kans hebben gekregen uw problemen toe te lichten en er zou niet zijn geïnformeerd naar uw psychische problemen. Bovendien zou in het kader van dit voorgaande verzoek niemand naar uw video hebben gekeken. Op 17 maart 2016 bracht uw advocate nog bijkomende documenten aan namelijk een mail van uw vroegere werkgever, een mail van uw advocate aan de Afghaanse ambassade in België en een EASO rapport met betrekking tot de veiligheidssituatie in Kunduz, Afghanistan van januari 2015.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielerzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) voor uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de taskara's van u en uw vader, het videobestand, de foto's van uw overleden oom(s) en uw e-mail adres moet worden gesteld dat deze reeds in overweging werden genomen in het kader van uw eerste asielerzoek door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg kunnen zij in het kader van uw tweede asielerzoek niet worden aanzien als elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Inzake de taskara van uw grootvader en het handgeschreven document met betrekking tot de grond moet worden vastgesteld dat u slechts een kopie van dit stuk aanbrengt. Kopieën bieden echter geen

waarborg inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Bovendien moet er worden gesteld dat de taskara van uw grootvader te hoogste kan aantonen dat de man die erin wordt vermeld afkomstig is uit de plaats waarin het werd afgeleverd. Er kan echter geen enkele informatie uit worden afgeleid inzake de verblijfplaatsen van zijn beweerde nazaten.

Over het medisch attest dat werd opgesteld door dr. Lauwers moet worden gesteld dat er enkel fysieke letsels in worden vastgesteld. Wat betreft de omstandigheden waarin u deze letsels zou hebben opgelopen, baseerde de arts zich enkel op uw verklaringen welke onmogelijk als een objectieve en betrouwbare bron kunnen worden aanzien. Het attest is dan ook niet van aard om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Inzake de door u aangehaalde psychische problemen moet worden vastgesteld dat u deze problemen niet aantoonst door middel van objectieve stukken. Er kan dan ook niet worden gesteld dat uw loutere beweringen over deze problemen een afdoende verklaring zouden zijn voor de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen inzake de plaatsen waar u voor uw aankomst in België zou hebben verbleven of de problemen die u in uw land van herkomst zou hebben gekend. De e-mail van uw advocate aan de Afghaanse ambassade in België betreft slechts een vraag naar bevestiging van uw Afghaanse nationaliteit en provinciale herkomst.

De e-mail bevat echter deze bevestiging niet zodat hij de geloofwaardigheid van uw beweringen over verblijfplaatsen voor uw aankomst in België niet herstelt. Overigens moet worden opgemerkt dat zelfs indien men in uw accent een aanwijzing zou ontdekken met betrekking tot uw herkomst uit de regio Kunduz, dit niet aantoonst dat u in deze regio zou hebben gewoond in de jaren voorafgaand aan uw vlucht uit Afghanistan.

Ook de e-mail van uw beweerde werkgever toont uw verklaringen over uw verblijf in Kunduz niet aan. Er wordt immers enkel in gesteld dat de afzender een poging zal ondernemen om bewijsstukken hiervan over te maken. Bovendien moet er worden vastgesteld dat de herkomst van de mail niet kan worden nagegaan. De e-mail werd immers verstuurd vanaf een gmail adres dat op eenvoudige wijze kan worden aangemaakt en geen band legt met uw beweerde werkgever ZAAZTC.

Wat uw kritiek op de behandeling van uw eerste asielverzoek betreft -u zou niet de kans hebben gekregen uw problemen toe te lichten en er zou niet zijn geïnformeerd naar uw psychische problemen- blijkt uit het gehoorverslag van 11 januari 2016 dat u wel degelijk de mogelijkheid kreeg om uit te weiden over de problemen die aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen (CGVS, dd. 11/01/2016, p.11). Bovendien werd u op het einde van het gehoor uitdrukkelijk gevraagd of u alle problemen die aanleiding gaven tot uw vertrek had vermeld en of u nog iets te vragen of toe te voegen had (CGVS, dd. 11/01/2016, p.14). Uw bewering dat u niet de kans kreeg om uw problemen verder toe te lichten en/of om uw psychische problemen aan te halen vindt dan ook geen enkele steun in het administratieve dossier.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat voor wat de elementen betreft die u aanhaalde in het kader van

verblijfsprocedures waarvoor DVZ verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in zijn "Verzoekschrift tot hervorming en nietigverklaring" in een enig middel op de schending van "ARTIKEL 3 EVRM, ARTIKEL 57/2/6 van de vreemdelingenwet, -artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker vangt aan met het verstrekken van een overzicht over de weigeringsmotieven van het CGVS en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Verder geeft hij een overzicht van de elementen die hij neerlegde ter staving van onderhavige asielaanvraag, met name:

1. Taskara van verzoeker en zijn vader, videobestand, foto's van overleden ooms, en e-mailadres,
2. Taskara van grootvader,
3. Eigendomsakte,
4. Medisch attest betreffende de fysieke letsels die verzoeker heeft,
5. Mail van zijn werk ZAAZTC,
6. Psychische problemen,
7. Email aan de Afghaanse ambassade,
8. Email van de werkgever,"

Vervolgens geeft verzoeker een overzicht van de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing.

Volgens verzoeker blijkt uit de taskara van zijn grootvader en het document betreffende de grond weldegelijk dat zijn familie in Kunduz woont. Verzoeker stelt, verwijzend naar algemene informatie, dat in de Afghaanse cultuur alleenstaande kinderen (zelfs meerderjarige), behalve wanneer zij werken, bij hun familie inwonen. Bijgevolg kan uit het gegeven dat zijn grootvader in Kunduz woont worden afgeleid dat verzoeker er ook heeft gewoond.

Verzoeker heeft een medisch attest neergelegd om aan te tonen dat zijn fysieke letsels compatibel zijn met zijn asielrelaas. Hij verwijst naar rechtspraak van het EHRM, rechtsleer en rechtspraak van de RvV omtrent de waarde van medische attesten. Het medisch rapport had met voorzichtigheid moeten worden onderzocht.

Waar hem een gebrek aan psychisch attest wordt verweten, verwijt verzoeker het CGVS dat geen rekening wordt gehouden met zijn omstandigheden in het gesloten centrum en gebrek aan financiële middelen. Volgens hem blijkt uit het dossier dat:

- Verzoeker traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt in zijn land van herkomst,
- Traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt gedurende zijn vlucht,
- In de straat heeft moeten leven bij zijn aankomst in Brussel, in de winter!
- Een zelfmoord heeft meegemaakt in het gesloten centrum van Vottem,
- Een hongerstaking heeft gevoerd,
- ..."

Verzoeker wijst erop dat hij disciplinair werd gesanctioneerd door zijn hongerstaking en dat dit zou moeten blijken uit het dossier. Ter staving voegt hij stukken bij het verzoekschrift (bijlage 6). Zulke feiten zijn – zeker voor een vluchteling in een gesloten centrum – traumatiserend en hebben een invloed op het afleggen van een interview. Verzoeker verwijst in deze naar het gehoorverslag van het CGVS in het kader van zijn eerste asielaanvraag, waaruit blijkt dat hij zich moeilijk kon concentreren en moe was. Dit kan worden verklaard door hetgeen hij heeft meegemaakt. Het CGVS had hem in staat moeten stellen een psycholoog te zien.

Verzoeker betoogt dat het e-mailadres van zijn werkgever kon worden nagegaan. Dat ZAAZTC verklaart dat hij afkomstig is van Kunduz, herstelt zijn geloofwaardigheid. Het CGVS onderzocht dit niet afdoende en ging de herkomst van de mail niet na. Bovendien wordt het e-mailadres, naast nog een ander adres, vermeld op een officiële website uit 2008. Verzoeker voegt deze bij het verzoekschrift (bijlage 7).

Verzoeker heeft intussen antwoord gehad op de e-mail naar de Afghaanse ambassade en kreeg bevestiging van zijn geboortedatum en zijn afkomst van de regio.

Verzoeker wenst daarnaast nog nieuwe elementen bij te brengen. Het betreft:

- *Administratief verslag van aanhouding dd. 3/12/2015 (stuk 4)*
 - *Bevestiging van zijn identiteit en herkomst door de Afghaanse ambassade, (stuk 10)*
 - *Kopie van de muhajadin kaart van verzoeker, (stuk 8)*
 - *Authenticatie van zijn taskara door de gouverneur van Kunduz, (stuk 9)*
 - *Attest van de gouverneur van Kunduz, (stuk 10)*
 - *1ste mouharrem, is een feestdag, wat verklaart dat het voor verzoeker gemakkelijker was te onthouden dan een datum in het Aghaans of westers kalender, (stuk 12)*
 - *Bankkaart van verzoeker dat toont dat het westerns kalender wordt gebruikt in het alledaags leven; (Stuk 18)*
 - *Uittreksel site bank van Afghanistan - gebruik van het westerns kalender, (stuk 11)*
 - *Bewijs van zelfmoord van de heer KALEMBA in het gesloten centrum van Vottem, (stuk 5) Bewijs van hongerstaking, (stuk 5)*
 - *Begin van bewijs van disciplinaire sanctie, (stuk 6)*
 - *Telefooncodes in Afghanistan, wikipedia - er is geen voor kunduz (stuk 17)*
 - *Mail van Emmanuelle Erhart naar de werkgever van verzoeker, naar de verschillende adressen (stuk 15)*
 - *Overstroming mei 2015 Kunduz (stuk 13) Dit toont dat slechts 500 huizen in heel Kunduz provincie werden verstoord of vernield door de overstroming terwijl 259497 inwoners zijn in Kunduz provincie (stuk 16); Dat dit kan verklaren waarom verzoeker geen kennis had van deze overstroming;"*
- Volgens hem herstellen deze elementen de geloofwaardigheid van zijn herkomst.

Verzoeker zet vervolgens uiteen hoe de voormelde elementen een verklaring kunnen bieden voor de in de eerste asielaanvraag gedane vaststellingen inzake de kennisvragen, verzoekers houding, de tegenstrijdigheden in de chronologie en het gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender. Verder voert hij een betoog aangaande de in de eerste asielaanvraag gedane vaststellingen inzake zijn gebrek aan politieke kennis, de chronologie van de gebeurtenissen, de tegenstrijdigheden en het incident met zijn ooms.

2.1.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift:

- "5) Zelfmoord in Vottem*
 - a. Communiqué CRACPE*
 - b. Persartikels betreffende zelfmoord*
 - c. Nécrologie*
 - d. Persartikels betreffende hongerstaking*
- 6) Aanvraag disciplinaire dossier Vottem dd. 25.03.2016*
- 7) Jobrequestfor Quality Engeneerfor ZAAZTC 2008*
- 8) Kaart vaders van verzoeker, lid Mudjahdin-vrije vertaling naar het Frans*
- 9) Authenticatie taskara door gouverneur-vrije vertaling naar het Frans*
- 10) Bevestiging identiteit door Afghaanse ambassade in België*
- 11) Uittreksel site AIB in Engels, Arabisch en Farsi tonend dat westerns kalender op de drie pag inas wordt gebruikt*
- 12) Uitleg feest mouharrem - Wikipedia*
- 13) Persartkel oversstroming Kunduz 2015*
- 14) VerhoorCGVS metonderlijning (pijlen)*

15) Kunduz provincie-Wikipedia

16) Mail van Emmanuelle Erhart, gesloten centrum bezoeker voor de CRER aan de werkgever van verzoeker

17) Telefooncodes in Afghanistan-Wikipedia

18) Kopie bankkaart van verzoeker"

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker door middel van een aanvullende nota de volgende stukken neer: een e-mail van zijn werkgever, een medisch attest van 30 maart 2016 en een e-mail van het psychologisch zorgteam Caricole (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet welk(e) van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur hij benevens de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht geschonden acht. Evenmin geeft hij aan op welke wijze dit zou zijn geschied. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene

situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als deze die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet.

Bij arrest nr. 162 994 van 26 februari 2016 van de RvV werd inzake verzoekers eerste asielaanvraag geoordeeld als volgt:

"2.1.1. Verzoeker voert in het onderhavige verzoekschrift het volgende aan:

"1. Verzoeker was actief als logistieke assistent voor het bedrijf Zaaaztc te Helmond in 2011 - 2013. Aile correspondentie verliep in het Engels zodat verzoeker tevens optrad als vertaler.

Zaaaztc is een transportbedrijf. De gegevens van het bedrijf zijn terug te vinden op de website www.zaaaztc.com, waaruit hierna een uittreksel wordt weergegeven:

(...)

Ter staving van zijn tewerkstelling, maakte verzoeker zijn werkbadge over en diverse foto's met onder meer zijn Britse collega's.

Hij maakte eveneens een paar e-mails over, die destijds werden opgesteld in het kader van zijn tewerkstelling. Ter illustratie neemt verzoeker hierna een e-mail over:"

Vervolgens geeft verzoeker een e-mail weer en voert hij aan :

"Uit de bovenstaande e-mail blijkt verder dat ZAAZTC samenwerkte met het bedrijf SUPREME, dat in cc leest. Na zijn tewerkstelling voor ZAAZTC heeft verzoeker eveneens gedurende enkele maanden gewerkt voor SUPREME (verhoor, p. 6/15).

Zowel ZAAZTC als SUPREME waren actief in het Helmond Régional Distribution Center (Helmond Regionaal Distributiecentrum). Dit centrum was het toeleveringscentrum voor de Amerikaanse en Britse troepen in het kamp Bastion. Het lag op 5 km verwijderd van de eigenlijke troepenmacht (zie stuk 3)

Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat zijn tewerkstelling in het HRDC levensgevaarlijk was: "Waarom gestopt met werken daar? Omwille van angst, er werden chauffeurs gedood, zoals (H.W.). Toen ik van Kaboel naar Helmond ging, als je werd tegengehouden door de Taliban en je was een tolk, dan werd je gedood door de Taliban, omwille van angst ben ik daar gestopt. [...] Hoe vaak ging je naar huis? Omwille van angst ging ik nooit naar huis, we gingen niet vaak naar huis. " (verhoor 5/15).

Wegens zijn activiteiten in het HRDC, is verzoeker effectief in het vizier geraakt van de Taliban. Hij werd met name aangevallen door Talibanleden nabij zijn dorp in Khanabad.

Verzoeker maakte bewijzen over van deze aanslag. Ter staving maakte hij een video over, waarin hij zwaar gewond te zien is.

Naast het voorgaande probleem, diende verzoeker eveneens te vluchten omwille van zijn oom aan vaderszijde. Deze laatste was het hoofd van de lokale politie. Hij werd gedood, samen met twee andere ooms langs vaderszijde. Nadien vluchtte verzoeker en zijn familie. Ter staving hiervan legde verzoeker foto's van zijn overleden ooms neer.

2. Ondanks de veelvuldige bewijsstukken werd de asielaanvraag van verzoeker afgewezen. In de bestreden beslissing werd er evenwel **geen enkel inhoudelijk onderzoek** verricht naar het bovenstaande asielrelaas van verzoeker.

CGVS heeft de bewijzen, die verzoeker had overgemaakt, zelfs niet bekeken. De bestand met de video van verzoeker werd niet opengemaakt door het CGVS (stuk 4). Het e-mailverkeer van Zaaaztc dat werd overgemaakt aan het CGVS (zie stuk 4), werd door deze laatste zelfs niet vermeld als de ingediend bewijsstuk (bestreden beslissing, A. Feitenrelaas, laatste paragraaf).

Indien het CGVS deze e-mails zou bekeken hebben, dan zou het trouwens geschreven hebben dat verzoeker werkzaam was voor de firma ZAAZTC, in plaats van Zaaaztc en voor de firma Supreme in plaats van Shire (zie bestreden beslissing, A. Feitenrelaas). Een dergelijke handelwijze getuigt niet van een zorgvuldige en professionele werkwijze. Dit geldt zeker nu verzoeker een risicoprofiel heeft (Engelstalig, actief voor buitenlandse toeleveringsbedrijven voor Britse en Amerikaanse troepen).

3. Het CGVS beperkte zich daarentegen tot de loutere vaststelling dat de chronologie van de ingeroepen vervolgingsdaden niet zou kloppen. De chronologie van de feiten kan verzoeker echter niet worden verweten.

Verzoeker werd na zijn arrestatie overgebracht naar het gesloten centrum in Vottem, waar hij getuige was van een zelfmoord van één van de bewoners, met wie hij s'ochtends had ontbeten. Na dit voorval heeft hij niet meer gegeten gedurende 4 dagen. Hij werd nadien overgebracht naar het gesloten centrum Caricole, waar hij psychologische ondersteuning nodig heeft. Gedurende het interview heeft hij herhaaldelijk aangegeven dat hij moe was en dat hij zich bepaalde data niet kon herinneren (bijv. verhoor, "Hoe is uw eerste interview bij DVZ verlopen? Ik had honger en dorst en was slaperig, Het interview was ok maar de omstandigheden waren niet ok.", p. 2/15 "Ik kan niet juist zeggen welke dag,

ik ben moe, ik kan niet alles van buiten onthouden, ik denk dat het in 2013 was", p. 5/15 "Ik heb littekens, ik was gewond geraakt, als je problemen hebt, ik zie een zelfmoord, en het heeft een invloed op mijn situatie" p. 14/15).

In deze omstandigheden kan de asielaanvraag van verzoeker uiteraard niet worden afgewezen louter en alleen omwille van de chronologie van de feiten.

Wat betreft deze chronologie dient trouwens e.a. te worden genuanceerd. De vermelding dat zijn problemen zich situeerden in 2013 is een materiële vergissing, zoals ook verder blijkt uit het interview van verzoeker voor het CGVS: "Waarom naar daar gegaan? Eén van mijn ooms langs vaderzijde was een arbaki commandant, zijn naam was (M.). Hij werd gedood door een andere arbaki, samen met zijn twee broers. Na dit incident, omdat het een persoonlijk conflict werd, moesten we Boyan verlaten. **Het was één dag voor de vorige ramadan.** " (verhoor, 3/15). Eén jaar voor de vorige Ramadan, is de Ramadan van 2014, niet de Ramadan van 2013, zoals het CGVS beweert. Noch het incident met de Taliban noch het incident met de verzoekers ooms kon zich hebben voorgedaan in het jaar 2013. Verzoeker was namelijk in dat jaar werkzaam was in de provincies Helmond en Hairataam, hetgeen ook bevestigd wordt door de stukken, die hij neerlegde.

Verzoeker heeft tenslotte duidelijk aangegeven dat Afghanistan niet leven volgens een strikte kalender zoals in Europa het geval is. De meeste Afghanen kennen trouwens hun geboortedag en - maand niet eens. Tijdens het interview vond er een discussie plaats tussen verzoeker en het CGVS, toen het CGVS hem vroeg hoelang verzoeker na de aanval op zijn persoon door de Taliban nog gebleven was in Afghanistan. In het administratief dossier is de volledige discussie niet terug te vinden van deze discussie, hetgeen ten eerste te betreuren valt. In de nota's van de raadvrouw van verzoeker werd het volgende opgenomen: "How long stay in Af? Sir, we don't have years, months, i cannot say, y ou can write 10 months i don't know really, my head is aching, it's too warm, we don't have dates, months, etc.. your lives are different from our lives ". (vrij vertaald: Hoe lang in Afghanistan gebleven? Meneer, wij hebben geen jaren, maanden, ik kan dit niet zeggen, u kan schrijven 10 maanden maar ik weet het niet, echt niet, mijn hoofd doet pijn, het is hier te warm, we hebben geen data, maanden, enz....uw levenswijze is helemaal anders als de onze. ")

Wat betreft de subsidiaire bescherming (alsook de asielaanvraag) :

2. De asielaanvraag van verzoeker werd verder uitsluitend afgewezen op de volgende gronden:

"Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khanabad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. "

3. Verzoeker is afkomstig van het dorp Boyan, in het district Khandahar, in de provincie Kunduz.

Ter staving hiervan maakte hij zijn taskira en deze van zijn vader en grootvader over alsook een bewijs van hun grondbezit (zie stuk 6).

Personen afkomstig uit dit gebied komen in aanmerking voor subsidiaire bescherming:

EASO Country of Origin Report Afghanistan, januari 2015, www.cgvs.be.

(...)

4. Het CGVS oordeelde echter dat verzoeker niet afkomstig zou zijn van dit gebied op de volgende gronden:

Geen kennis van de Afghaanse kalender:

5. Dat verzoeker de Afghaanse maanden niet kon opsommen is opnieuw flagrant onjuist.

"Kent u de Afghaanse maanden? Hamal, Saur, Jawza, Saratan, ..." (verhoor, p. 3/15).

Uit de typografie van het verhoor, met name de vermelding blijkt dat verzoeker veel meer dan 4 maanden opgesomd heeft. Indien verzoeker slechts 4 maanden zou opgesomd hebben, dan zou het CGVS uiteraard niet hebben genoteerd

Dat verzoeker voor het overige zou verklaard hebben de Afghaanse kalender niet te kennen, is flagrant in strijd met de verklaringen van verzoeker zelf, die daarentegen meldde: "Wanneer bent u geboren volgens de Afghaanse kalender? Ik ken enkel deze datum, maar ik **gebruik** niet de Afghaanse kalender" (verhoor, 3/15).

Tussen de Afghaanse kalender niet kennen en niet gebruiken, is er natuurlijk een groot verschil. In casu gebruikte verzoeker de gregoriaanse kalender ten gevolge van zijn werk. Hij was actief in een buitenlands transportbedrijf, waar hij zich bezig hield met de planning van de vrachtwagens. Dit gebeurde volgens de gregoriaanse kalender. Dit blijkt uitdrukkelijk het emailverkeer op zijn werk (zie ook supra), dat nochtans was overgemaakt aan het CGVS, maar dat het CGVS klaarblijkelijk niet eens bekeken heeft.

Het gebruik van Muharram als aanknopingspunt voor verzoekers reisroute, is weldegelijk gelinkt aan de Islamitische feestdagen. Het is het rechtstreekse gevolg van het gegeven dat zijn reis plaatsvond tijdens de feesten, zoals verzoeker uitdrukkelijk verklaarde aan het CGVS: "We konden omwille van Muharram Iran niet binnen" (verhoor, 6/15)

Aldus kon niet wettig worden beslist dat verzoeker niet eens de Afghaanse kalender machtig zou zijn.

De geografische kennis van de plaats van herkomst:

8. Verzoeker kon 5 van de 7 districten van Kunduz vermelden. Aldus deed hij opgave van Aliabad, Chardarah, Qala-e-Zal, Emansaheb, Kandahar. Uit de districtenkaart, die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat deze gegevens correct zijn. Ook het district Kunduz is verzoeker gekend, zoals blijkt uit de gegevens die hij hierover verschaft (bijv. Hoe ver is Kunduz? Er zijn twee wegen naar Kunduz, één via Charsarakka ongeveer één uur en andere weg via Te Pai, Kobayee, Qochi, slechte weg, 1 uur en 20 minuten verhoor, 8-9/15).

Wat betreft de districten die Kandahar omringen, heeft het CGVS zelf een verkeerde beoordeling van het land gemaakt. Het stelt: Gevraagd naar de aangrenzende districten van Khanabad, vermeldt u terecht Aliabad, maar vermeldt u ook foutief Choogh Bangi en de provincie Takhar."

Maar Bangi is effectief een district dat aan Khanabad grenst, zoals opnieuw blijkt uit de kaart in het administratief dossier. De verklaringen van verzoeker waren correct: "Welke districten liggen er naast Khanabad? Aliabad, Choogh Bangi, gaat naar Takhar." (verhoor, 7/15).

Ook wat betreft zijn dorp en Kunduz zelf, kon verzoeker de gevraagde geografische informatie verschaffen: Ligt uw dorp naast een rivier? Het is gelegen naast een rivier, een rivier en een kanaal - in het middengedeelte van het dorp is er ook een kanaal - Kobajo kanaal, een andere Kobayee, middengedeelte is gewoon kanaal. Rivier is Aktash rivier. Die rivier waarnaar stroomt die? Richting Khanabad. (verhoor, p. 7/15). Is er een meisjesschool in uw district? Ja er is een aparté school voor meisjes. Weet u de naam van de meisjesschool? Boyan school Wat is de naam van de jongensschool in uw dorp? Zelf de school, vlak voor ons huis. Zijn er klinieken dicht bij uw dorp? In upper Boyan, ook in Kobayee is er een dokter. Is dat een oud ziekenhuis? Het is gebouwd ten tijde van Karzai (Verhoor, p. 8/15).

Dat verzoeker niet perfect op de hoogte zou zijn van alle bestuurlijke afdelingen van zijn land is één zaak. Verzoeker heeft ook geen enkel diploma behaald.

Dit neemt niet weg dat verzoeker wel een kennis heeft van het hele gebied Kunduz, in het bijzonder zijn regio Kandahar en dat deze kennis geenszins ingestudeerd overkomt. Aldus kon het CGVS niet wettig besluiten dat verzoeker niet afkomstig zou zijn uit Kandahar.

Verder heeft CGVS heeft de asielaanvraag van verzoeker afgewezen omdat hij nauwelijks informatie kon geven over de veiligheidssituatie, in het bijzonder in Kunduz stad, althans volgens het CGV S...

Echter, gevraagd naar de veiligheidsincidenten in Kunduz kon verzoeker wel heel accurate informatie verschaffen. Verzoeker verklaarde het volgende over de val van Kunduz: " Wanneer is Kunduz gevallen? Vierde dag van Eid—Aladha, het huidige jaar, mensen zagen taliban op de weg, ze bevrijden mensen uit de gevangenis, ze waren tanks aan het rijden. Hoe lang zijn ze in Kunduz aan de macht gebleven? Ze hebben gezegd dat Kunduz was heringenomen, ik ben een paar dagen nadien vertrokken, Wat herinner je van de problemen? Mensen verhuisden op dat moment, ook het ziekenhuis was geraakt. "

Deze verklaringen beantwoorden 100% aan de realiteit. De val van Kunduz wordt als volgt omschreven in de média: "The fighters entered the city and overran government buildings with little résistance. They then broke into the central prison of the province, setting free hundreds of inmates which they claimed included a large number of Taleban (something which the National Security Directorate has denied). The capture of Kunduz seems to have been well- prepared, unlike previous Taleban opérations..."

Vrij vertaald: "De strijders gingen de stad binnen en namen overheidsgebouwen in zonder noemenswaardige weerstand.

Vervolgens drongen ze de centrale gevangenis van de provincie binnen, waarbij ze honderden gevangenen bevrijdden, beweerdelijk hoofdzakelijk leden van de Taliban, (wat echter wordt ontkend door de Nationale Veiligheidsraad). De inname van Kunduz lijkt goed te zijn voorbereid, in strijd met de vorige operaties van de Taliban... " (stuk 8).

Ook over de aanvang van het conflict in Kunduz, verklaarde verzoeker terecht: "Kunduz was in de média, wat is er de laatste jaren gebeurd? In Chardara gebeurden de problemen, ook in Sakheil, in deze regio 's waren de taliban waren actief grote incidenten waar je naar vraagt, in Afghanistan gebeuren er veel incidenten, elke week gebeurt er wel iets. Herinner je wanneer Kunduz is gevallen? Ze begonnen in Chardara, Sakheil, ... Wanneer is Kunduz gevallen? "

Ook deze verklaringen worden bevestigd in de média- "Military background to the capture of Kunduz: In hindsight, the Taleban 's earlier encroachment into the outskirts of the city, on 24 April 2015, seems to have been an important tactical move prior to the over-running of Kunduz city on 28 September. In the April encroachment, the Taleban took control of Gortepa, a large area of 40-50 villages which extends

from one or two kilometres away from the city centre to fifteen kilometres to the north-west, and that proved a strategie launch pad for one prong of the attack on 28 September. This long area of land, bordered by rivers on two sides, connects with Chardara and Oala-e Zal districts (captured at the end of July), the first almost entirely run by the Taleban since their April campaign and the latter partially. "

Vrij vertaald: "Militaire achtergrond van de val van Kunduz: Achteraf is gebleken dat de inname van de stadsrand door de Taliban op 24 april 2015 een belangrijke tactische zet was voor de latere inname van de stad Kunduz op 28 september. Bij de actie in april heeft de Taliban de contrôle verworven over Gortepa, een groot gebied van 40-50 dorpen gelegen tussen 2 km van het centrum van de stad en 15 km in het noord-westen, dat een belangrijke strategische invalshoek was voor de aanval op 28 september. Dit grote gebied, dat wordt omgrensd door twee rivieren en grenst aan de districten Chardara met Oala-e-Zal (ingenomen eind juli). het eerste nagenoeg helemaal onder de controle van de Taliban sinds de campagne van april en het laatste deels. "

De verklaringen van verzoeker zijn correct. Hoe kan het CGVS dan wettig beslissen dat zijn asielaanvraag ongegrond zou zijn? Dit getuigt niet van een objectieve en zorgvuldige beoordeling van de asielaanvraag.

Het CGVS verwijt verzoeker verder dat hij niet op de hoogte is van de nationaliteit van de buitenlanders, die in Kunduz werkzaam zijn en dat hij niet meer informatie kan geven over PRT in Kunduz.

Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de eenheden in Kunduz multinational zijn en het Duitse PRT in Kunduz niet meer bestond: "Until October 2013, a provincial reconstruction team (PRT) operated in Kunduz, a province in the north of Afghanistan. The PRT's over all tasks were to improve security, extend the authority of the Afghan government, and facilitate reconstruction. To fulfill these tasks, the PRT consisted of several construction teams and provided a home for several German, U.S., and multinational units to enforce security, stability, and partnering. "

Vrij vertaald: "Tôt oktober 2013, was er een provinciale reconstructie team actief in Kunduz, een provincie in Noord-Afghanistan. De algemene taak van de PRT was om de veiligheid te bevorderen, het gezag van de Afghaanse overheid te versterken en de reconstructie te bevorderen. Om deze taken te vervullen, bestond de PRT uit verschillende reconstructie eenheden, die bestonden uit verschillende Duitse, Amerikaanse en multinationale eenheden, om de veiligheid, stabiliteit en samenhang te bevorderen. " (stuk 9).

Het CGVS verwijt verzoeker verder niet de op hoogte te zijn van de overstromingen, die plaatsvonden in de provincie Kunduz in april 2012. Dit is evident. Verzoeker woonde op dat ogenblik niet eens in Kunduz, maar in de provincie Helmond. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er slechts één dorp werd getroffen in heel Kandahar. Gezien de lokale aard van de overstromingen, mocht het CGV S er niet vanuit gaan dat verzoeker ook op de hoogte zou zijn van deze ene overstroming. Hetzelfde geldt voor de overstromingen in 2015 in Kunduz stad. Uit het administratief dossier blijkt nergens in welk stadsdeel deze overstromingen zich voordeden. Aldus kan niet wettig geoordeeld worden dat verzoeker hiervan ook zonder meer op de hoogte had moeten zijn.

Tenslotte heeft het CGVS zich gebaseerd op landinformatie over veiligheidsincidenten/bekende personen uit de regio, die niet eens gekend kon zijn door verzoeker. Het CGVS voegt de volgende informatie toe aan het adm. dossier: een artikel over een aanslag door de Taliban in 40 dorpen in Khanabad - augustus 2015; een overzicht van de veiligheidsincidenten in Khanabad - augustus - oktober 2014; een artikel over het protest tegen een lokale politiechef in Khanabad - januari 2013. Maar in deze periodes woonde verzoeker niet eens in Khanabad !

Het is correct dat verzoeker weliswaar sommige, maar niet alle politieke en militaire leiders kon veelden. Hij meldde daarbij ook uitdrukkelijk dat hij politiek niet actief. Maar landinformatie over de belangrijke personen uit Kunduz die worden vermeld in de bestreden beslissing, heeft het CGVS niet eens toegevoegd aan het administratief dossier (behoudens informatie over de gouverneurs van Kunduz). Deze kunnen bijgevolg geen aanleiding geven tot de weigering van de asielaanvraag van verzoeker.

In het licht van het voorgaande kon het CGVS niet wettig beslissen dat verzoeker niet afkomstig was uit Kunduz, laat staan dat zij op deze basis zijn asielrelaas kon afwijzen."

2.1.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): informatie over het Helmond Regionaal Distributie Centrum van de website www.supreme-group.net (bijlage 3), e-mails met bijkomende stukken aan het CGVS (bijlage 4), de notities van de advocaat van verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS (bijlage 5), een kopie van de taskara van verzoeker en diens vader, vergezeld van een handgeschreven document (bijlage 6), informatie over Afghanistan en Kunduz (bijlagen 7 en 8) en informatie over de PRT in Kunduz (bijlage 9).

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende

wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing ongemoeid laat en geen dienstige argumenten aanvoert waar omtrent zijn leeftijd gemotiveerd wordt:

“Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegde over uw leeftijd. Zo verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geboren te zijn in 1988 hetgeen impliceert dat u 27 jaar zou zijn (DVZ Verklaring, p. 4). Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u echter 21 jaar oud te zijn. U weet deze foutieve geboortedatum aan het feit dat op uw Afghaanse documenten vermeld zou staan dat u 17 jaar oud was in 1990, terwijl er 1390 (Afghaanse kalender stemt overeen met 2011/2012 volgens de Gregoriaanse Kalender (GK)) wordt bedoeld. Dit zou dan weer duidelijk maken dat u 21 jaar oud bent. Op de kopie van uw werkbadge, wordt dan weer 1992 als geboortedatum vermeld, wat zou betekenen dat u 23 jaar oud bent. Als verklaring stelt u dat u deze datum aan uw werkgever zou hebben opgegeven, omdat u als minderjarige de job niet zou hebben gekregen. Wat er ook van zij, uw onduidelijke verklaringen aangaande uw leeftijd, doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid (CGVS, p. 2 en 6).”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien deze door verzoeker niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn van het dorp Boyan in het district Khanabad in de provincie Kunduz in Afghanistan.

Uit zijn verklaringen blijkt, in tegenstelling met wat hij tracht te laten uitschijnen, echter duidelijk dat hij de Afghaanse kalender niet machtig is. Wanneer hem gevraagd werd wanneer hij geboren werd volgens de Afghaanse kalender, gaf hij immers zelf spontaan aan: “Ik ken **enkel deze datum**, maar ik gebruik niet de Afghaanse kalender”. Vervolgens werd hem gevraagd of hij de Afghaanse maanden kende, waarop hij er slechts vier opsomde. Dat uit de drie puntjes in het gehoorverslag zou kunnen worden afgeleid dat hij nog meer maanden noemde, mist feitelijke grondslag. Indien hij nog maanden had genoemd, kan immers worden aangenomen dat deze zouden zijn opgenomen in het gehoorverslag. Bovendien werd vervolgens aan verzoeker gevraagd hoe het komt dat hij de Afghaanse kalender niet kent, waarop hij niet aangaf deze wel te kennen doch eenvoudigweg herhaalde dat hij zijn geboortedatum kende. Nadat gevraagd werd op welke datum in de Afghaanse kalender het gehoor plaatsvond, diende hij het antwoord vervolgens schuldig te blijven (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.3). Hoe de bewering dat in zijn bedrijf de Gregoriaanse kalender werd gebruikt zou kunnen verklaren waarom verzoeker, die beweert zijn hele leven in Afghanistan te hebben gewoond en daar bovendien tot het tweede middelbaar scholing zou hebben genoten (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11), de officiële Afghaanse kalender niet beheerst, kan in dit kader niet worden ingezien. De blote bewering dat Afghanen niet zouden leven volgens een (strikte) kalender wordt door verzoeker niet aangetoond en wordt duidelijk tegengesproken door de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) waaruit blijkt dat Afghanistan weldegelijk een officiële kalender heeft en dat alle feestdagen en alle administratieve geplogenheden volgens deze kalender worden geregeld. Dat verzoeker deze kalender niet kent, vormt aldus een ernstige negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn beweerde (recente) herkomst van dit land.

Ook verzoekers geografische kennis over zijn voorgehouden regio van herkomst in Afghanistan laat te wensen over.

Uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing blijkt in dit kader vooreerst dat hij slechts twee van de buurprovincies van Kunduz kon opnoemen, naar deze provincies gevraagd twee onbestaande provincies noemde en vervolgens aangaf ‘het niet te weten’. Verzoeker laat deze vaststelling volledig onverlet.

Verder blijkt dat verzoeker een gebrek aan kennis vertoonde over de aan Khanabad grenzende districten. Hij antwoordde, hiernaar gevraagd: “Allabad, Choogh Bangi, gaat naar Takhar” (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7). Aldus kon hij de buurdistricten Kunduz, Dasht-e-Archi en Eshkashem niet benoemen en bleek hij niet te weten dat het district Bangi niet in de richting van maar in de provincie Takhar ligt (administratief dossier, map ‘landeninformatie’).

Waar verzoeker beweert dat hij vijf van de zeven districten van Kunduz kon benoemen, blijkt uit zijn verklaringen bij het CGVS dat hij, gevraagd hoeveel districten Kunduz telt, antwoordde: “Vijf denk ik – Khanabad, imam Saib, Qalazat, Al-Chin, Chardala” (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7). Aldus bleek verzoeker niet te weten dat Kunduz zeven districten telt. Bovendien zijn slechts vier van de door hem genoemde districten correct. Al-Chin is blijkens de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) immers geen district van Kunduz. De districten Kunduz en Dasht-e-Archi, die beide nochtans grenzen aan het district Khanabad waarvan verzoeker afkomstig beweert te zijn, noemde verzoeker bovendien niet.

Verzoeker bleek daarenboven een gebrek aan kennis te vertonen omtrent de overige Afghaanse provincies. Hij kon er slechts enkele noemen en gaf vervolgens aan: "Ik zou het niet weten" (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.13; administratief dossier, map 'documenten').

Tekenend in het kader van het voorgaande, is bovendien dat verzoeker zijn eigen district in het verzoekschrift menig maal foutief omschrijft als "Kandahar" in plaats van "Khanabad".

Verder blijkt uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing dat verzoeker niet wist welke de telefooncode in zijn voorgehouden regio van herkomst is en in dit kader boudweg beweerde dat er enkel mobiele telefoons zouden zijn. Verzoeker laat deze vaststelling ongemoeid.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Ook stelt u dat er 'misschien heel erg lang geleden overstromingen zijn geweest in uw streek', terwijl uit onze info duidelijk blijkt dat zelfs recent in de voorbije jaren overstromingen hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 10). (...) Nog recenter was er een grote overstroming in het voorjaar van 2015 in Kunduzstad en in het district Khanabad, waarbij heel wat huizen werden vernield. De informatie over deze feiten werd aan het administratief dossier toegevoegd."

Dat verzoeker niet op de hoogte was van de overstroming in Kunduzstad, is niet aanvaardbaar. Verzoeker beweerde ten tijde van deze overstroming immers aldaar te hebben verbleven (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.11-12). Dat het CGVS niet aantoont welke stadsdelen precies werden getroffen doet hieraan geenszins afbreuk. Ook indien hij in een ander stadsdeel dan de getroffen delen zou hebben verbleven, hetgeen verzoeker zelf overigens op generlei wijze aannemelijk maakt, kon worden verwacht dat hij op de hoogte zou zijn geweest over de overstromingen in zijn stad aangezien deze een impact hadden op het dagelijkse reilen en zeilen in de stad.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld:

"Uw politieke kennis is haast onbestaande en u kan totaal geen informatie verschaffen over bepaalde, gerenommeerde politieke personen in de regio. Zo kent u enkel de naam van de gouverneur van Kunduz die tot eind september 2015 actief was, maar kent u geen enkele andere voormalige gouverneur (CGVS, p. 9). Ook als de naam Mohammed Omar Sulaimoni, die gouverneur was van 2004 tot hij vermoord werd in 2010, wordt genoemd, doet dit geen belletje rinkelen (CGVS p. 9).

U weet verder niet wie de leider is van Jamiat-Islami (CGVS p. 9) en bekende inwoners van Kunduz, Abdul Rahman Sayedkheli, een politiechef die werd gedood in 2011 en Mullah Salam, die lange tijd leiding gaf aan de lokale taliban, kent u evenmin (CGVS, p. 10).

Geconfronteerd met de namen van lokale militieleiders, kan u enkel wat duiding geven bij de naam Omar Pakshaparan (CGVS p. 9). Over commandanten Matin en Nawid, stelt u enkel over hen gehoord te hebben (CGVS, p. 9). Van een andere militieleider, commandant Qadir, stelt u weer dat deze nog leefde toen u in Afghanistan was (ttz. tot oktober 2015), terwijl uit onze informatie blijkt dat deze reeds in augustus 2014 het leven liet (CGVS, p. 9 en 10)."

Verzoeker tracht, zoals verweerder met recht repliceert, ten onrechte te laten uitschijnen dat de betreffende landeninformatie niet in het administratief dossier zou zijn opgenomen. Deze bevindt zich immers weldegelijk in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier. Verder tracht verzoeker zijn voormeld gebrek aan kennis ten onrechte te vergoelijken.

Indien hij werkelijk afkomstig was van het district Khanabad in Kunduz, kon, ook indien hij tijdelijk elders werkte en hij het laatste (anderhalf) jaar voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst in Kunduzstad verbleef, worden verwacht dat hij beter op de hoogte zou zijn omtrent voormelde figuren.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Bovendien werd u de kans gegeven tijdens het gehoor om nog bijkomende informatie te verschaffen over Kunduz. U werd gevraagd om gedetailleerd bijkomende info te geven waardoor het CGVS kon overtuigd worden van uw verblijf aldaar. U wist echter enkel te melden dat 'alles al werd gezegd en dat u geen andere informatie had' (CGVS, p. 13)."

Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, gezien zij door verzoeker niet wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst van het dorp Boyan in het district Khanabad in de provincie Kunduz in Afghanistan. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker aldaar beweert te hebben ondervonden.

De neergelegde stukken zijn niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

Wat betreft de ter staving van verzoekers tewerkstelling neergelegde foto's, de badge, het trainingscertificaat (administratief dossier, map 'documenten'), de e-mails (administratief dossier, stuk 1; rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4) en de informatie van de supreme-group (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3), dient te worden opgemerkt dat hieruit hoogstens kan worden afgeleid dat verzoeker in de periode 2012-2013 een tijdlang in Helmand werkzaam is geweest voor de supreme-group. Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat verzoeker geboren en getogen zou zijn in Afghanistan, zijn hele leven in Afghanistan zou hebben verbleven, aldaar zou hebben verbleven in de regio waarin hij

voorhoudt te hebben verbleven en er de aangevoerde problemen zou hebben gekend. Dit geldt des te meer nu Helmand blijkens zijn eigen verklaringen zeer ver gelegen is van zijn vermeende regio van herkomst en ook blijkens de informatie in het dossier helemaal aan de andere kant van het land gelegen is (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.5; administratief dossier, map 'landeninformatie').

De taskaras (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 6) worden slechts bijgebracht in de vorm van gemakkelijk te manipuleren kopieën. Bovendien wordt in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd met allerlei documenten (zowel uitgaande van de overheid als van andere personen of instituties dan de staat) en kunnen alle documenten aldaar eenvoudigweg illegaal en tegen betaling worden verkregen. Derhalve dient de bewijswaarde van Afghaanse documenten danig te worden gerelativeerd. Deze vaststellingen maken, tezamen genomen met de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst en problemen, dat niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht aan de bijgebrachte taskaras. Ten aanzien van het handgeschreven stuk dat bij deze taskaras is gevoegd, wordt niet gepreciseerd welk document dit zou betreffen. Gezien het niet is vergezeld van een vooreensluitend verklaarde vertaling, kan dit evenmin worden nagegaan. Hoe dan ook betreft het een stuk dat door eenieder, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld en waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan.

Uit de foto's die van verzoekers oom(s) zouden zijn (administratief dossier, map 'documenten'), kan niet worden afgeleid wie de hierop afgebeelde persoon is. Evenmin blijkt hieruit waar, in welke omstandigheden en op welke wijze de hierop afgebeelde persoon zou zijn omgekomen. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat het verzoekers oom zou betreffen, dat deze zou zijn omgekomen in de omstandigheden zoals geschetst door verzoeker en dat verzoeker daardoor problemen zou riskeren.

Wat betreft de video waarvan verzoeker gewag maakt(e) (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4), dient te worden opgemerkt dat verzoeker deze niet voorlegt aan de Raad. In zoverre verzoeker gevolgd zou kunnen worden waar hij aanvoert dat hij zwaargewond op deze video te zien is, dient te worden opgemerkt dat gelet op het voorgaande niet kan worden aangenomen dat hij deze verwondingen zou hebben opgelopen op de plaats waar en in de omstandigheden waarin hij beweert deze te hebben opgelopen.

De algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 7-9) heeft geen betrekking op verzoekers persoon en bevat geen gegevens die aan de voormelde vaststellingen afbreuk zouden kunnen doen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen inzake zijn beweerde (recente) herkomst en asielmotieven zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend."

Verzoeker diende tegen het voormelde arrest geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest kracht van gewijsde. Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de eerdere asielaanvraag. In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift terugkomt op en betoogt voert inzake de elementen die reeds bij het voormelde arrest werden beoordeeld, in dit kader onder meer aanvoert dat hij ten tijde van (het gehoor in het kader van) zijn eerste asielprocedure psychische problemen kende en in hongerstaking ging, dat de 1^{ste} mouharrem een feestdag is, dat naast de Afghaanse ook de Westerse kalender in Afghanistan wordt gebruikt, dat Kunduz geen telefooncode zou hebben en dat de overstroming in Kunduz in mei 2015 kleinschalig was en ter staving hiervan verwijst naar bij het verzoekschrift gevoegde stukken en informatie (bijlagen 5-6, 11-15, 17) en naar de ter terechtzitting neergelegde stukken (een e-mail en een medisch attest), dient te worden opgemerkt dat verzoeker zijn onderhavige asielprocedure en het onderhavige beroepsverzoekschrift niet kan aanwenden als een vorm van beroep tegen de tijdens zijn eerdere asielaanvraag gedane vaststellingen. Verzoeker voerde enkele van de voormelde elementen reeds aan ten tijde van zijn eerste asielaanvraag. De andere elementen had hij kunnen en moeten aanvoeren in het kader van zijn eerste asielprocedure. Deze elementen kunnen in het kader van verzoekers onderhavige, tweede

asielaanvraag, derhalve niet worden beschouwd als nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet.

Verzoeker legde ter staving van zijn huidige, tweede asielaanvraag de volgende (nieuwe) elementen voor aan het CGVS en/of verklaarde zich hierop te baseren (administratief dossier, map 'documenten'; schriftelijke verklaring meervoudige asielaanvraag): zijn e-mailadres, foto's van zijn overleden oom(s), documenten van zijn werk, een kopie van de taskara van zijn vader, een kopie van de taskara van zijn grootvader, een kopie van zijn eigen taskara, een video, een kopie van een handgeschreven document betreffende een grond, een medisch attest, een e-mail van zijn vorige werkgever, een e-mail van zijn advocaat aan de ambassade en algemene informatie over de situatie in Kunduz.

De kopieën van de taskara's van verzoeker en diens vader, de foto's van verzoekers oom(s) en de documenten van verzoekers werk, werden reeds voorgelegd aan en beoordeeld door de RvV in het voormelde arrest. Deze elementen kunnen in het kader van verzoekers onderhavige, tweede asielaanvraag, bijgevolg niet worden beschouwd als nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet.

Ten aanzien van het handgeschreven document, waarvan in het kader van onderhavige asielaanvraag bleek dat het een document inzake een grond zou betreffen, werd reeds in het voormelde arrest van de RvV vastgesteld dat dit een stuk betreft dat door eenieder, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld en waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan. Bijgevolg kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht. Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoeker *"slechts een kopie van dit stuk aanbrengt. Kopieën bieden echter geen waarborg inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend."*

Het videobestand werd, in tegenstelling met wat in de bestreden beslissing wordt gesteld, niet voorgelegd aan de RvV in het kader van de eerste asielaanvraag. Ten aanzien van dit bestand werd in de eerste asielaanvraag door de RvV echter wel geoordeeld:

"Wat betreft de video waarvan verzoeker gewag maakt(e) (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4), dient te worden opgemerkt dat verzoeker deze niet voorlegt aan de Raad. In zoverre verzoeker gevolgd zou kunnen worden waar hij aanvoert dat hij zwaargewond op deze video te zien is, dient te worden opgemerkt dat gelet op het voorgaande niet kan worden aangenomen dat hij deze verwondingen zou hebben opgelopen op de plaats waar en in de omstandigheden waarin hij beweert deze te hebben opgelopen."

Derhalve kan ook de video niet worden aanzien als nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Hoe verzoekers e-mailadres de teloorgegangene geloofwaardigheid van zijn vermeende (recente) herkomst van en verblijf in zijn regio van herkomst zou kunnen staven, kan verder niet worden ingezien.

Ten aanzien van de taskara van verzoekers grootvader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Inzake de taskara van uw grootvader (...) moet worden vastgesteld dat u slechts een kopie van dit stuk aanbrengt. Kopieën bieden echter geen waarborg inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend."

Bijkomend kan worden opgemerkt dat ten aanzien van deze taskara dezelfde vaststellingen gelden als deze die in het voormelde arrest van de RvV werden gedaan inzake de taskara's van verzoeker en diens vader. Deze vaststellingen luiden als volgt:

"Bovendien wordt in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd met allerlei documenten (zowel uitgaande van de overheid als van andere personen of instituties dan de staat) en kunnen alle documenten aldaar eenvoudigweg illegaal en tegen betaling worden verkregen. Derhalve dient de bewijswaarde van Afghaanse documenten danig te worden gerelativeerd. Deze vaststellingen maken, tezamen genomen met de (...) vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst en problemen, dat niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht aan de bijgebrachte taskaras."

Zelfs indien enige bewijswaarde zou kunnen worden gehecht aan de taskara van verzoekers grootvader, *quod non*, dan nog wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

"Bovendien moet er worden gesteld dat de taskara van uw grootvader te hoogste kan aantonen dat de man die erin wordt vermeld afkomstig is uit de plaats waarin het werd afgeleverd. Er kan echter geen enkele informatie uit worden afgeleid inzake de verblijfplaatsen van zijn beweerde nazaten."

Verzoeker slaagt er niet in deze vaststelling te weerleggen. Uit de algemene informatie die verzoeker in deze citeert, die handelt over de 'traditionele' Afghaanse gezinssamenstelling en waarbij verzoeker zelf

de bemerking maakt dat dit niet geldt voor werkende, meerderjarige kinderen (zoals verzoeker zelf), kan immers slechts worden afgeleid hoe een traditionele gezinssamenstelling er doorgaans uit ziet in Afghanistan. Hieruit kan echter hoegenaamd niet worden afgeleid dat dit ook in het geval van verzoekers en diens familie zo zou zijn.

Het medisch attest is evenmin van die aard dat het de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers beweerdde herkomst en asielmotieven zou kunnen herstellen. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de arts in dit attest weliswaar stelt dat de littekens van verzoeker compatibel zijn met verwondingen door een mes, doch dat de arts zich daarbij geenszins uitspreekt over de plaats of de omstandigheden waarin verzoeker deze letsels zou (kunnen) hebben opgelopen. Hij stelt slechts dat verzoeker ten aanzien van hem heeft verklaard dat deze letsels werden veroorzaakt door de taliban. Hoe dan ook vormt een medisch attest geen sluitend bewijs voor de plaats of de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Gezien de tijdens de eerste asielprocedure vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst en problemen, kan aldus niet worden aangenomen dat hij de letsels zou hebben opgelopen op de locatie en de wijze zoals door hem geschetst. Verzoekers verwijzing naar rechtspraak van het EHRM is niet dienstig om aan het voorgaande afbreuk te doen. Het door hem aangehaalde arrest heeft immers betrekking op een individueel en ander geval en hield daarbij uitdrukkelijk rekening met de aard, de ernst en het recente karakter van de in het attest omschreven kwetsuren. Verzoeker toont geenszins aan zich in een vergelijkbare situatie te bevinden. Evenmin is de verwijzing naar een arrest van de RvV dienstig. Dit arrest heeft, net als het arrest van het EHRM, betrekking op een individueel en ander geval. In dit geval werd vastgesteld dat *“de arts op nauwkeurige wijze de verschillende objectieve symptomen heeft geanalyseerd om de PT55 te attesteren waaraan verzoeker lijdt”*. Verzoeker toont niet aan zich in een met dit geval vergelijkbare situatie te bevinden.

Ten aanzien van de e-mail van verzoekers werkgever, wordt, zo op basis van verzoekers betoog en informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 7) aangenomen zou kunnen worden dat deze uitgaat van zijn werkgever, in de bestreden beslissing met reden gesteld:

“Ook de e-mail van uw beweerdde werkgever toont uw verklaringen over uw verblijf in Kunduz niet aan. Er wordt immers enkel in gesteld dat de afzender een poging zal ondernemen om bewijsstukken hiervan over te maken.”

In tegenstelling met wat verzoeker beweert, stelt zijn voormalige werkgever aldus niet dat hij van Kunduz afkomstig is.

De inhoud van de e-mail van verzoekers advocate aan de Afghaanse ambassade in België kan evenmin afbreuk doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vermeende herkomst en asielmotieven. Deze bevat, zoals met recht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, immers slechts een vraag naar een bevestiging van verzoekers Afghaanse nationaliteit en provinciale herkomst.

De algemene informatie heeft geen betrekking op verzoekers persoon en bevat geen gegevens die aan de voormelde vaststellingen afbreuk zouden kunnen doen.

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift, benevens de reeds hoger besproken elementen en informatie en benevens het administratief verslag aanhouding (bijlage 4) dat op generlei wijze afbreuk kan doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst en asielrelaas, nog enkele nieuwe elementen. Het betreft volgens de inventaris bij het verzoekschrift: *“Kaart vaders van verzoeker, lid Mudjahdin-vrije vertaling naar het Frans”* (bijlage 8), *“Authenticatie taskara door gouverneur-vrije vertaling naar het Frans”* (bijlage 9), *“Bevestiging identiteit door Afghaanse ambassade in België”* (bijlage 10), een e-mail van zijn advocate aan de werkgever van verzoeker (bijlage 16) en een kopie van een bankkaart van verzoeker (bijlage 18).

De Mudjadeen kaart van verzoekers vader wordt slechts neergelegd in de vorm van een makkelijk te manipuleren kopie, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Bovendien kan worden herhaald dat zulke documenten in Afghanistan eenvoudigweg illegaal tegen betaling kan worden verkregen. Hoe dan ook blijkt uit de kaart slechts dat verzoekers vader is geboren in Khananabat, Kunduz. Hieruit kan hoegenaamd niet worden afgeleid dat verzoeker aldaar zou hebben verbleven of de beweerdde asielproblemen ondervond.

Ook inzake de authenticiteit van verzoekers taskara, dient te worden opgemerkt dat deze slechts wordt bijgebracht in de vorm van een kopie, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden gehecht. Verder kan andermaal worden herhaald dat met zulke stukken in Afghanistan op grote schaal wordt gefraudeerd en dat zij er eenvoudigweg tegen betaling kunnen worden verkregen. Bijgevolg weegt de authenticatie van de taskara niet op tegen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vermeende herkomst en asielmotieven. Dit geldt des te meer nu hieruit hoogstens kan worden afgeleid dat verzoekers geboorte in Kunduz werd geregistreerd wanneer hij 17 jaar was en dat verzoeker in Kunduz is geboren. Hieruit blijkt geenszins dat hij aldaar ook daadwerkelijk (recent) zou hebben verbleven of problemen zou hebben gekend.

De bevestiging van de ambassade stelt vooreerst dat het geboorteregister in Afghanistan onvolledig is. Verder kan hieruit hoogstens worden afgeleid dat verzoeker in Kunduz is geboren. Hieruit blijkt op generlei wijze dat verzoeker ook nadien zou hebben verbleven in de regio waarin hij voorhoudt te hebben verbleven en er de aangevoerde problemen zou hebben gekend.

De e-mail van verzoekers advocate aan zijn werkgever bevat geen elementen die afbreuk zouden kunnen doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst en asielrelaas.

De bankkaart wordt slechts neergelegd in de vorm van een makkelijk te manipuleren kopie zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Hoe dan ook bevat deze kaart geen gegevens waaruit afgeleid zou kunnen worden van waar verzoeker afkomstig is of welke problemen hij heeft gekend.

Ter terechtzitting legt verzoeker benevens de reeds hoger besproken e-mail en het reeds hoger besproken attest nog een e-mail neer van zijn werkgever (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

De e-mail die zou uitgaan van zijn werkgever vermeldt in cc weliswaar enkele e-mailadressen die verbonden zouden kunnen zijn aan verzoekers vroegere werk, doch gaat zelf uit van een gmail-adres dat door eenieder kan zijn aangemaakt. Bijgevolg kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht. Hoe dan ook wordt in deze e-mail niet geantwoord op de vragen van verzoekers advocate en bevat deze geen verdere informatie aangaande verzoekers beweerde herkomst en problemen.

2.2.5. Gelet op het voorgaande, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij in de vaststelling dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.6. Tot slot kan er nog op worden gewezen dat in de bestreden beslissing correct gesteld wordt als volgt:

“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken

dienaangaande vastgesteld heeft dat voor wat de elementen betreft die u aanhaalde in het kader van verblijfsprocedures waarvoor DVZ verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel."

Verzoeker laat het voorgaande overigens volledig onverlet.

2.2.7. Verzoeker toont voor het overige niet aan op welke wijze hij artikel 3 EVRM *in casu* geschonden acht. Derhalve wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS